

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **L. K.**
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Janem Altem
sídlem Havlíčkovo náměstí 512, 284 01 Kutná Hora

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 23. 11. 2018, č. j. 072253/2018/KUSK/OSA/Hro,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2018, č. j. 072253/2018/KUSK/OSA/Hro, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Jana Alta na náhradu nákladů řízení částku 8 528 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora (dále jen „městský úřad“) ze dne 16. 5. 2018, č. j. MKH/036486/2018. Citovaným rozhodnutím městský úřad uznal žalobce vinným spácháním z nedbalosti (1) přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), neboť žalobce porušil § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu (odmítl se podrobit na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou), a (2) přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním

provozu, neboť porušil § 4 písm. b) a § 30 odst. 1 citovaného zákona [jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j) § 125c odst. 1 zákona o silničním provozu, nesplnil nebo porušil povinnost stanovenou v hlavě II citovaného zákona].

2. Těchto přestupků se dopustil tím, že dne 22. 2. 2018 kolem 00:55 hod. řídil osobní motorové vozidlo, přičemž v obci Kutná Hora při vjíždění na pozemní komunikaci Vítězná ulice z parkoviště u restaurace Forbes nedával znamení o změně směru jízdy, po spatření motorizované hlídky Městské policie Kutná Hora náhle zastavil a rozjel se opačným směrem, následně byl uvedenou hlídkou zastaven na Vítězné ulici u domu č. p. X, při kontrole se na výzvu strážníka podrobil orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem, provedenému přístrojem Dräger DrugTest 5000 s pozitivním výsledkem na látku THC-10, přičemž na následnou výzvu policisty se odmítl podrobit lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu.
3. Za tyto přestupky městský úřad uložil žalobci pokutu ve výši 25 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel po dobu 1 roku.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

4. Žalobce namítá, že řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí trpělo závažnými vadami. Skutková zjištění, která správní orgány vzaly za základ svých rozhodnutí, jsou v rozporu se spisem a nemají v něm oporu. Právní úvahy správních orgánů postrádají logiku, rozhodnutí lze proto považovat za překvapivá a nepřezkoumatelná. Správní orgány pochybily také tím, že nepostupovaly v pochybnostech ve prospěch žalobce.
5. K přestupku spočívajícímu v nedání znamení o změně směru jízdy městský úřad vyslechl strážníka Č. a svědka T. K., přičemž obě výpovědi označil za věrohodné. K odvolacím námitkám žalovaný pouze konstatoval, že ze spisové dokumentace je nepochybně prokázáno, že žalobce při vjíždění z parkoviště nedal znamení o změně směru jízdy. Jednotlivými námitkami se však vůbec nezabýval. Ve vztahu k tomuto přestupku napadené rozhodnutí zcela postrádá odůvodnění ve smyslu § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
6. Ze spisu přitom plynou následující skutečnosti: T. K. popsal situaci tak, že „*k okénku na levé straně auta přišel strážník [R. Č.], ukázal, aby otec [žalobce] okénko stáhl a poté řekl, že to je běžná silniční kontrola a zda je otec ochoten podrobit se zkoušce na alkohol a JNL*“ (zdůraznění doplnil žalobce). V odporu proti příkazu žalobce uvedl: „*Když jsem se zeptal přicházejícího příslušníka, čeho jsme se dopustili, sdělil, že běžná kontrola ...*“ (zdůraznění doplnil žalobce). Ze svědeckých výpovědí příslušníků přivolané hlídky Policie ČR pprap. L. K. a pprap. M. P. plyne, že přijali od městské policie oznámení týkající se pouze podezření na jinou návykovou látku a alkohol. Ani v úředním záznamu Policie ČR ze dne 22. 2. 2018, č. j. KRPS-61250-4/PŘ-2018-010512, není žádná zmínka o nedání znamení o změně směru jízdy.
7. Ze spisové dokumentace tedy plyne, že strážník Č. deklaroval jako důvod zastavení vozidla běžnou silniční kontrolu, což je v rozporu s § 79 odst. 1 písm. c) bodem 1 zákona o silničním provozu. Pokud by žalobce skutečně znamení o změně směru jízdy nedal, měl s ním strážník Č. řešit tento přestupek hned na místě, resp. jej oznámit a předat k řešení přivolané hlídce Policie ČR. To se však nestalo a nic takového nevyplývá z výpovědí svědků ani z úředního záznamu ze dne 22. 2. 2018. Žalobce se poprvé dozvěděl, že se měl

dopustit takového jednání až z příkazu městského úřadu ze dne 26. 2. 2018, č. j. MKH/016957/2018. Napadené rozhodnutí se tak opírá o skutková zjištění, která jsou v rozporu s obsahem spisu. Nadto, existují-li přinejmenším pochyby o tom, zda k přestupkovému jednání skutečně došlo, měly správní orgány postupovat ve prospěch žalobce.

8. K přestupku spočívajícímu v nepodrobení se výzvě policisty k lékařskému vyšetření žalobce již ve správním řízení namítal, že test přístrojem Dräger nebyl proveden v souladu s instrukcemi výrobce. Podle městského úřadu ze spisu nevyplývá, že by byl přístroj Dräger mimo vozidlo městské policie. Městský úřad dodal, že nepochybuje o tom, že teplota ve vozidle byla vyšší než teplota venku. Tento závěr však nemá oporu v provedeném dokazování. Test proběhl venku, mimo žalobcovo vozidlo. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí ztotožnil se závěrem městského úřadu a navíc konstatoval, že je rozhodný pozitivní výsledek testu, který zakládá povinnost podrobit se lékařskému vyšetření. Nezohlednil však, že výsledek testu mohl být zkreslený v důsledku postupu v rozporu s návodem.
9. Pro právní posouzení věci je podle žalobce rozhodný obsah poučení, které učinil pprap. P.. Ve své výpovědi uvedl, že žalobce poučil tím, že mu předložil k podpisu tiskopis, který žalobce podepsal a vrátil, aniž by mu zůstala kopie. Svědek T. K. uvedl: *„Pak si pamatuji, že když se sepsaly všechny papíry, policista se zeptal otce, zda chce jet na krevní test a otec se jej zeptal, co se stane, když na ten test nepojede, a co se stane, když na něj pojede. Na to policista řekl, že když na něj nepojede, tak to bude přestupek, a když na něj pojede, tak to bude přestupek nebo trestný čin.“* V odporu proti příkazu žalobce uvedl: *„... nicméně na mě zatlačil stylem ,Tak se rozhodněte, jelikož když je to tak nebo tak, je to jen přestupek‘ říkala paní policistka a pan policista řekl, když s námi pojedete, tak je to buď přestupek nebo trestný čin“.* Podle úředního záznamu ze dne 22. 2. 2018, č. j. KRPS-61250-4/PŘ-2018-010512, žalobce volal ve 3 hod. na Policii ČR, obvodní oddělení Kutná Hora, a dotazoval se, zda je ještě možné podrobit se lékařskému vyšetření, což však bylo odmítnuto. To potvrdila i pprap. K..
10. Jakkoliv zákon blíže neupřesňuje obsah poučení, je zřejmé, že se musí jednat o sdělení pravdivé informace takovým způsobem, aby se poučovanému dostalo relevantní nezkrácené informace o důsledcích jeho rozhodnutí nebo jednání. Z poučení poskytnutého policistou žalobci vyplynulo, že se dopustil přestupku, na čemž již nemůže nic změnit, a v případě lékařského vyšetření může být navíc totéž jednání posouzeno jako trestný čin. Takové poučení je zavádějící. Správně mělo znít tak, že pokud nebude při lékařském vyšetření žádná látka v těle obviněného zjištěna, nebude se jednat o přestupek ani o trestný čin.
11. Městský úřad uvedl, že k obsahu poučení nemá zásadní výhrady a že otázka posouzení, zda se jedná o trestný čin, závisí na množství zjištěné látky. Dále se městský úřad i žalovaný ztotožnili se závěrem Policie ČR, podle kterého nelze lékařské vyšetření provést dodatečně, neboť žalobce mohl v mezechase užít jinou návykovou látku s cílem, aby se nepodařilo prokázat, jaký byl obsah látky v jeho těle v době řízení vozidla. Tato úvaha podle žalobce postrádá logiku. Pokud by užil jinou návykovou látku a následně se podrobil lékařskému vyšetření, musel by být nutně obsah látky vyšší (minimálně nenulový) než v době výzvy. Pokud by zároveň deklaroval, že jeho stav odpovídá stavu, v němž řídil vozidlo, dosáhl by přinejmenším zahájení správního řízení pro přestupek, možná i zahájení trestního stíhání. Z obsahu a formy telefonátu, jímž se žalobce po nastudování skutečného právního stavu domáhal lékařského vyšetření, je zjevné, že se odmítl podrobit výzvě pouze

v důsledku zavádějícího poučení ze strany policisty. Jakmile zjistil skutečný právní stav, pokusil se výzvě vyhovět, ale z důvodu odmítnutí ze strany policie k lékařskému vyšetření nedošlo.

12. Napadené rozhodnutí se tedy v části týkající se nepodrobení se výzvě k lékařskému vyšetření opírá o skutková zjištění, která jsou v rozporu s obsahem spisu. Zejména bylo prokázáno, že žalobce se bezprostředně poté, kdy se mu dostalo relevantní informace o důsledcích nepodrobení se výzvě, snažil lékařské vyšetření podstoupit. Rozhodnutí se opírá o úvahu, která se přičí logice, a jako takové je nepřezkoumatelné.
13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě podotýká, že žalobce byl již v roce 2004 uznán vinným z přestupku spočívajícího v odmítnutí podrobit se na výzvu policisty dechové zkoušce a v případě pozitivního výsledku i lékařskému vyšetření. V roce 2005 byl potrestán za přestupek spočívající v řízení vozidla bezprostředně po požití alkoholického nápoje a dále byl v minulosti potrestán i za překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci.
14. K námitkám týkajícím se přestupku spočívajícího v nedání znamení o změně směru jízdy žalovaný uvádí, že žalobcem odkazovaný úřední záznam se vztahuje pouze k jeho druhému přestupku. Nedání znamení o změně směru se naopak týká úřední záznam městské policie ze dne 22. 2. 2018, č. j. 2018/00926, ve kterém je toto jednání popsáno. Uvedený skutkový děj byl potvrzen i výpovědí člena hlídky ze dne 16. 4. 2018. K námitce, podle které se závěr o spáchání přestupku nedáním znamení o změně směru jízdy opírá o skutková zjištění, která jsou v rozporu s obsahem správního spisu, žalovaný odkázal na hodnocení provedených důkazů na straně 2 až 8 prvostupňového rozhodnutí. Podle žalovaného má pouze žalobce důležitý zájem na zpochybnění zjištěného skutkového stavu, proto jeho tvrzení vedená touto snahou snižují věrohodnost jeho výpovědi. Tvrzení žalobce se nadto opírají pouze o svědectví nezletilé osoby blízké, která má stejný zájem jako žalobce. Až do okamžiku, kdy do řízení vstoupil žalobcův zástupce, se žádné tvrzení zpochybňující zjištěný skutkový stav neobjevilo. Takové tvrzení se neobjevuje ani na zvukovém záznamu telefonního hovoru žalobce s Policií ČR.
15. K námitkám týkajícím se přestupku spočívajícího v nepodrobení se výzvě policisty k lékařskému vyšetření žalovaný uvádí, že vyšetření se provádí pouze částí soupravy Dräger – plastovou tyčinkou „sběračem“ na plastové kazetě. Samotný vyhodnocovací přístroj (analýzátor), který má být provozován při teplotě 4°C až 60°C, vážící 4,5 kg, zůstává ve vozidle. Pokud měl žalobce v ústech „sběrač“ po dobu minimálně sedmi minut, ohřál jej na svou tělesnou teplotu. Při nesení do vozidla k analyzátoru zcela jistě „sběrač“ neztratil svou teplotu pod přípustné 4°C. Výpověď strážníka, který provedl test v přístroji Dräger, je podle žalovaného věrohodnější, než obecná tvrzení žalobce, a prokazuje poučený postup pro zachování podmínek měření.
16. K námitce obsahu poučení žalovaný připomíná, že žalobce se již potřetí dopustil přestupku týkajícího se vyšetření na alkohol nebo jinou návykovou látku, je tedy nepochybně obeznámen s postupem a následky neuposlechnutí výzvy. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 14. 10. 2010, č. j. 5 As 1/2010-76, nebo ze dne 23. 12. 2013, č. j. 8 As 54/2013-29, poučovací povinnost nezahrnuje návod, co by účastník řízení měl nebo mohl činit, aby dosáhl žádaného výsledku. Pokud byl žalobce poučen o následcích odmítnutí vyhovění výzvě, byl poučen v souladu se zákonem. V souladu se zákonem bylo rovněž poučení o možném přísnějším postihu. Naopak poučení o tom, že by vyšetření biologického materiálu vedlo k zániku pozitivního testu na jiné návykové látky, by bylo

zavádějící.

17. K námitce možnosti dodatečného lékařského vyšetření žalovaný uvedl, že žalobcovo tvrzení (podle kterého by nehrozilo, že by v mezičase mohl užít jiné návykové látky, neboť by tím dosáhl přinejmenším zahájení správního řízení) by platilo pouze tehdy, pokud by žalobce dobrovolně „deklaroval“, že jeho stav je stejný jako v době kontroly. Takový předpoklad je však v případě pozitivního nálezu zcela nereálný. Dále žalovaný podotýká, že analyzátozem Dräger se zjišťuje pouze přítomnost jiné návykové látky v organismu, nikoliv její procentuální obsah. Ten lze zjistit až z rozboru biologického vzorku.
18. Žalovaný proto navrhuje zamítnutí žaloby a žádá přiznat náhradu nákladů řízení v paušální výši za písemné úkony ve věci.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobce doručeno dne 3. 12. 2018, žaloba byla podána dne 29. 1. 2019), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

Zjištění vycházející z obsahu správního spisu

20. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro posouzení věci relevantní skutečnosti: Podle úředního záznamu Policie ČR ze dne 22. 2. 2018, č. j. KRPS-61250-4/PŘ-2018-010512, vyhotoveného pprap. K. byl žalobce kontrolován dne 22. 2. 2018 v 00:55 hod. hlídkou Městské policie Kutná Hora a při této kontrole bylo zjištěno přístrojem Dräger DrugTest 5000 pozitivní jiných omamných a psychotropních látek, konkrétně THC. Na místo byla přivolána hlídka Policie ČR, obvodního oddělení Kutná Hora (pprap. K. a pprap. P.). Z důvodu pozitivního orientačního testu byl žalobce hlídkou vyzván k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, což odmítl. Žalobce uvedl, že asi před 4 dny kouřil marihuanu, těsně před jízdou nic nekouřil. Z úředního záznamu dále plyne, že žalobce ve 3:00 hod téhož dne telefonicky kontaktoval Policii ČR s dotazem, zda je ještě možné provést lékařské vyšetření. Bylo mu vysvětleno, že zpětně toto vyšetření již není možné, protože v mezidobí nebyl v přítomnosti policejní hlídky.
21. Podle úředního záznamu Policie ČR o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky ze dne 22. 2. 2018, č. j. KRPS-61250-8/PŘ-2018-010512, byla dechová zkouška na alkohol negativní, ale orientační vyšetření na jinou návykovou látku pozitivní. Zjištěna byla návyková látka cannabis. Žalobce uvedl, že vykouřil cigaretu marihuany dne 17. 2. 2018. Chování žalobce bylo ovládané, nálada nenápadná, pohyby koordinované. Žalobce měl zarudlé oči a byl u něj cítit zápach konopí. Byla učiněna výzva k lékařskému vyšetření, které se žalobce nepodrobil. Úřední záznam je podepsán pprap. K. a pprap. P..
22. Podle úředního záznamu Městské policie Kutná Hora ze dne 22. 2. 2018, č. j. 2018/00926, hlídka ve složení Č., S. a N. spatřila dne 22. 2. 2008 vozidlo žalobce, které při vyjíždění z parkoviště u restaurace Forbes nepoužilo světelné znamení o změně směru jízdy. Řidič při vyjíždění z parkoviště po spatření hlídky náhle zastavil a po míjení se s hlídkou se podezřele rozjel druhým směrem. Vozidlo bylo následně hlídkou zastaveno, řidič (žalobce)

špatně artikuloval a vypadal zmateně, proto byl vyzván k provedení testu přístrojem Dräger DrugTest 5000. Test byl proveden v čase 1:14 hod a byl pozitivní na látku THC. Na místo byla přivolána hlídka Policie ČR, která věc převzala. Úřední záznam je podepsán strážníky Č., S. a N. a je k němu připojen výsledek testu z přístroje Dräger DrugTest 5000.

23. V potvrzení o zadržení řidičského průkazu ze dne 22. 2. 2018 je jako důvod zadržení uveden pozitivní test na THC a odmítnutí lékařského vyšetření. Žalobce potvrzení podepsal a vlastnoručně připsal, že neužíval bezprostředně před jízdou, ani den předem, ani během jízdy.
24. Z oznámení o přestupku řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky ze dne 22. 2. 2018, č. j. KRPS-61250-6/PŘ-2018-010512, plyne, že žalobce byl podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu na místě vyzván k provedení orientačního vyšetření, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, této výzvě se podrobil, přičemž test byl pozitivní na látku THC-10. Odborné lékařské vyšetření ve smyslu § 20 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně zdraví“) žalobce po výzvě a poučení odmítl. Žalobce uvedl, že 8 hodin před jízdou užil léky na astma. Součástí oznámení je poučení řidiče mimo jiné podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním provozu. Toto poučení žalobce podepsal a vlastnoručně dopsal: *„Neužíval jsem před jízdou. Toho dne ani den předchozí ani během jízdy.“*
25. Příkazem ze dne 26. 2. 2018, č. j. MKH/016957/2018, městský úřad uznal žalobce vinným z přestupků, které vymezil shodně, jako je uvedeno výše v bodech 1 a 2, a uložil mu pokutu 25 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel po dobu 1 roku.
26. Žalobce podal dne 7. 3. 2018 odpor, městský úřad proto pokračoval v řízení. Dne 3. 4. 2018 se uskutečnilo ústní jednání za přítomnosti žalobce, v rámci něhož byl proveden výslech pprap. K. a výslech T. K.. Následně byl dne 16. 4. 2018 proveden výslech strážníka Č. a dne 25. 4. 2018 výslech pprap. P.. Žalobce založil do spisu CD se záznamem jeho telefonického hovoru s Policií ČR dne 22. 2. 2018 kolem 3:00 hod., listinu s přehledem teplot ovzduší dne 22. 2. 2018 v Kutné Hoře, podle které se teplota pohybovala v rozmezí -4°C až +1°C, a návod výrobce přístroje Dräger DrugTest 5000, podle kterého lze přístroj používat při teplotě mezi 4°C až 40°C. Následně doplnil také své písemné vyjádření.
27. Městský úřad rozhodnutím ze dne 16. 5. 2018 uznal žalobce vinným z přestupků upřesněných výše v bodech 1 a 2 a uložil mu pokutu 25 000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel po dobu 1 roku. Po shrnutí obsahu listin založených ve spise a shrnutí svědeckých výpovědí městský úřad dospěl k závěru, že byla dostatečně prokázána vina žalobce. Konstatoval, že svědek T. K. je synem obviněného (žalobce), tato skutečnost však bez dalšího nečiní jeho výpověď nezpůsobilou osvědčit rozhodné skutečnosti. Za podstatné městský úřad považoval chování svědka při výslechu. T. K. vypovídal plynule a bez rozmyšlení, jeho výpověď také v podstatě odpovídá dalším shromážděným podkladům, městský úřad proto neshledal důvod pochybovat o její věrohodnosti. T. K. uvedl, že si *„myslí, že otec dával znamení o změně směru jízdy doleva, protože to považuje za automatickou činnost“*. Svědek Č. uvedl, že *„směrem od ÚNS vyjíždělo osobní auto, které odbočovalo směrem k nim a při odbočování nedávalo znamení o změně směru jízdy“*. Žalobce v řízení osobně nevypovídal, v odporu pak uvedl, že *„hodil blinkr a vyjel směrem vlevo, blinkr tiknul jen jednou max. dvakrát“*. Tvzení žalobce městský úřad neuvěřil, neboť je nepravděpodobné, že by blinkr tiknul pouze jednou nebo dvakrát, a především proto, že

kladná odpověď je pro žalobce velmi důležitá z důvodu posouzení oprávnění strážníka zastavit vozidlo podle § 79 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona o silničním provozu. V rozporu s tvrzením žalobce je výpověď strážníka Čejky, které městský úřad uvěřil, neboť tento svědek nemá zájem na výsledku řízení.

28. V případě druhého přestupku městský úřad nepřisvědčil námitce nesprávného použití přístroje Dräger DrugTest 5000 z důvodu nevhodné teploty. Svědek T. K. vypověděl, že „po zmodrání vaty ji otec [žalobce] předal strážníkovi, který ji odnesl k jejich vozidlu. Po nějaké chvilí přišel strážník zpět, vyzval otce, aby vystoupil z auta, a poté slyšel, jak strážník říká do vysílačky, že test je pozitivní na THC“. Svědek Č. uvedl: „Když vata zmodrala, vložil jsem vzorek do přístroje. Vyhodnocení vzorku trvá asi 15 minut.“ Podle městského úřadu spis neobsahuje žádnou skutečnost, která by napovídala tomu, že by se přístroj Dräger DrugTest 5000 nacházel mimo vozidlo městské policie. Poučení, které se dostalo žalobci, považoval městský úřad za dostatečné a souladné se zákonem. Poučení je vytištěné na č. l. 9 spisu, žalobce jej podepsal a svým podpisem stvrdil, že poučení porozuměl. Městský úřad neměl zásadní výhrady, ani k doplnění poučení ústně policistou. Rozhodnutí, zda se obviněný podrobí lékařskému vyšetření, je pouze na něm a nesmí být k němu nucen. Je také pravdou, že řízení pod vlivem jiné návykové látky se kvalifikuje buď jako přestupek, nebo jako trestný čin, v závislosti na množství takové látky v biologickém vzorku.
29. V otázce možnosti dodatečného provedení lékařského vyšetření se městský úřad ztotožnil s tím, co žalobci sdělila Policie ČR na základě jeho telefonického dotazu, tedy že toto vyšetření již není možné, protože po ukončení zákroku již nebyl v přítomnosti hlídky. S jistým časovým odstupem se nelze dovolávat nápravy odčiněním protiprávního jednání či splněním jiné povinnosti, která byla zmeškána. Lze souhlasit s argumentem policie, že po ukončení kontroly mohl obviněný užít jinou návykovou látku s cílem, aby se nepodařilo prokázat, jaký byl obsah dané látky v těle v době řízení vozidla. V rozporu s tím není tvrzení žalobce, že neexistuje způsob, jakým by se obviněný mohl během dvou hodin zbavit všech stop THC z krve. Jedná se však o přesně opačný úhel pohledu.
30. Proti rozhodnutí městského úřadu podal žalobce odvolání, ve kterém uplatnil obdobné námitky jako v žalobě.
31. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že ze spisové dokumentace bylo nepochybně prokázáno, že žalobce dne 22. 2. 2018 v 0:55 v Kutné Hoře řídil osobní motorové vozidlo a při vyjíždění z parkoviště nedával znamení o změně směru jízdy, a proto byl následně zastaven a kontrolován hlídkou městské policie. Poté byl vyzván k podrobení se orientačnímu vyšetření na návykové látky přístrojem Dräger DrugTest 5000, neboť (jak uvedl strážník Čejka) se žalobci leskly oči a (jak je uvedeno v úředním záznamu městské policie) při komunikaci špatně artikuloval a vypadal zmateně, což zcela odůvodňuje podezření ve smyslu § 20 zákona o ochraně zdraví. Na místo byla přivolána hlídka Policie ČR, která na základě pozitivního výsledku orientačního testu vyzvala žalobce k podrobení se lékařskému vyšetření. Žalobce výzvu odmítl. Součástí sepsaného oznámení je poučení řidiče o jeho povinnostech a o postupu policie, žalobce toto oznámení podepsal. Je proto nepochybné, že byl hlídkou policie řádně a dostatečně poučen.
32. K námitce nevhodné teploty pro použití přístroje Dräger DrugTest 5000 žalovaný poukázal na výpověď svědka T. K., podle které po zmodrání vaty ji žalobce předal strážníkovi, který ji odnesl k vozidlu městské policie, z čehož vyplývá, že vyhodnocení

vzorku probíhá ve služebním vozidle, a to už i proto, že hmotnost přístroje je 4,5 kg. I pokud by však žalovaný připustil, že by na tvrzení žalobce bylo něco pravdy, je rozhodné, že výsledek byl pozitivní na jinou návykovou látku THC-10, s čímž byl žalobce srozuměn, a byl proto povinen se na výzvu podrobit odbornému lékařskému vyšetření, což prokazatelně odmítl. Podle žalovaného tedy bylo protiprávní jednání žalobce nade vší pochybnost prokázáno, přičemž služební zákrok byl proveden v soulad s právními předpisy.

33. Závěrem žalovaný plně souhlasil s postupem policie, která žalobci sdělila, že dodatečné lékařské vyšetření poté, kdy byl žalobce přibližně dvě hodiny doma, již není možné. Pokud by totiž byl zjištěn pozitivní výsledek na THC, mohl by žalobce spekulovat, že užil drogu až v době, kdy nebyl pod dohledem policie, což by značně ztížilo a zpochybnilo dokazování.

Posouzení žalobních bodů

34. Žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů v části týkající se přestupku spočívajícího v nedání znamení o změně směru jízdy. Tato námitka je důvodná.
35. Podle ustálené judikatury správních soudů je rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů mimo jiné tehdy, pokud z něj není možné zjistit, jak se správní orgán vypořádal s námitkami účastníka řízení nebo z jakých důvodů je považoval za liché, mylné či vyvrácené nebo takové rozhodnutí, které se opírá o v řízení nezjišťované nebo neprokázané skutečnosti (viz např. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46).
36. Po porovnání odůvodnění napadeného rozhodnutí s odvolacími námitkami je zřejmé, že žalovaný požadavkům standardně kladeným na přezkoumatelnost rozhodnutí nedostál.
37. K uvedenému přestupku žalobce v odvolání namítl, že městský úřad nezjistil dostatečně skutkový stav. Dokazování spočívalo na jedné straně v tvrzení strážníka Č., že žalobce znamení o změně směru jízdy nedal, a na druhé straně tvrzení svědka T. K., že žalobce znamení dával. Jiné důkazy ani okolnosti, z nichž by jednoznačně vyplýval skutkový stav, nebyly v řízení zjištěny. Městský úřad považoval výpovědi strážníka Č. i svědka T. K. za věrohodné. Přes jejich vzájemný rozpor považoval městský úřad za prokázané, že žalobce znamení o změně směru jízdy nedal. Zcela přitom pominul obsah výpovědi T. K., který popsal situaci tak, že *„k okénku na levé straně auta přišel strážník [R. Č.], ukázal, aby otec [žalobce] okénko stáhl a poté řekl, že to je běžná silniční kontrola a zda je otec ochoten podrobit se zkoušce na alkohol a JNL“* (zdůraznění doplnil žalobce). V odporu proti příkazu žalobce uvedl: *„Když jsem se zeptal přicházejícího příslušníka, čeho jsme se dopustili, sdělil, že běžná kontrola ...“* (zdůraznění doplnil žalobce). Oba tedy uvedli, že strážník Čejka deklaroval běžnou kontrolu a neřešil s žalobcem žádný přestupek, který by měl spočívat v nedání znamení o změně směru jízdy. Pokud by se žalobce tohoto přestupku dopustil, měl s ním strážník Čejka řešit přestupek hned na místě, resp. jej oznámit a předat k řešení hlídce Policie ČR. Nic takového se však nestalo a nevyplývá to ani z žádné z výpovědí. Členové hlídky Policie ČR popsali, že oznámení, které obdrželi od městské policie, se týkalo pouze vyšetření na jinou návykovou látku a na alkohol. Z oznámení nevyplývá, že by se měl žalobce dopustit jakéhokoliv dalšího přestupku. Ani v úředním záznamu Policie ČR ze dne 22. 2. 2018, č. j. KRPS-61250-4/PŘ-2018-010512, není žádná zmínka o nedání znamení o změně směru jízdy. Žalobce se poprvé dozvěděl, že se měl dopustit takového jednání až z příkazu. Sám městský úřad uvedl, že eventuální motivací pro nepravdivou výpověď

strážníka městské policie je jeho zájem, aby byl jím provedený služební zákrok posouzen jako správný a aby sám nebyl kvůli nesprávnému postupu disciplinárně či pracovněprávně řešen. Otázka dání či nedání znamení o změně směru jízdy je rozhodující pro právo strážníka zastavit vozidlo. Toto právo má pouze v případě, že jsou řidič nebo přepravovaná osoba podezřelí ze spáchání přestupku týkajícího se bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Z uvedeného plyne, že tvrzení strážníka Č. o tom, že žalobce nedal znamení o změně směru jízdy je dodatečně vytvořeným důvodem, který má legitimizovat proběhlou silniční kontrolu.

38. Na tyto odvolací námitky žalovaný v napadeném rozhodnutí reagoval jedinou větou: „*[J]ak vyplývá z výše uvedené spisové dokumentace, je nepochybně prokázáno, že obviněný dne 22. 2. 2018 v 0:55 hodin v Kutné Hoře řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Opel [...] a při vyjíždění z parkoviště u restaurace Forbes nedával znamení o změně směru jízdy, a proto byl následně v ulici Vítězná zastaven a kontrolován hlídkou Městské policie Kutná Hora*“. Ve zbývajících částech odůvodnění se věnoval pouze druhému přestupku.
39. Odůvodnění žalovaného bylo nepochybně zcela nedostatečnou reakcí na výše popsání odvolací námitky. Žalovaný se omezil na prosté konstatování, že přestupek považuje za prokázaný, aniž by však objasnil, proč považuje skutečnosti tvrzené žalobcem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené. Rozhodnutí žalovaného musí samo o sobě splňovat požadavky na odůvodnění stanovené v § 68 odst. 3 správního řádu, nedostatky nelze „dohánět“ až ve vyjádření k žalobě. Nadto, i vyjádření žalovaného k žalobě je ve vztahu k tomuto přestupku kusé a nedostatečné.
40. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ve výše uvedené části je sama o sobě důvodem pro jeho zrušení podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. S ohledem na tuto skutečnost se soud nemůže blíže vyjádřit k dalším žalobním námitkám týkajícím se přestupku spočívajícímu v nedání znamení o změně směru jízdy, neboť tak bude muset nejprve učinit v dalším řízení žalovaný.
41. Výše zjištěná nepřezkoumatelnost části napadeného rozhodnutí ovšem nebrání přezkumu námitek vztahujících se k druhému přestupku spočívajícímu v nevyhovění výzvě k podrobení se lékařskému vyšetření.
42. Podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu patří mezi povinnosti řidiče povinnost „*podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem*“.
43. Podle § 20 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně zdraví „*[o]rientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření je povinná se podrobit osoba, u které je důvodné podezření, že pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky vykonává nebo vykonávala činnost, při níž by mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo jiné osoby nebo poškodit majetek*“.
44. Podle § 21 odst. 1 zákona o ochraně zdraví „*[v]yzvat osobu podle § 20 odst. 1 ke splnění povinnosti podrobit se orientačnímu vyšetření nebo odbornému lékařskému vyšetření je oprávněn v rámci své působnosti a za podmínek stanovených jinými právními předpisy příslušník Policie České republiky, příslušník Vojenské policie, příslušník nebo občanský zaměstnanec Vězeňské služby, strážník obecní policie nebo osoba pověřená kontrolou podle jiného právního předpisu*“.
45. Žalobce namítá, že výzva policisty pprap. Pěnkavy nebyla oprávněná, neboť výsledek

orientačního testu provedeného přístrojem Dräger DrugTest 5000 mohl být zkreslený nedodržením návodu pro provoz přístroje, podle kterého lze přístroj použít při teplotě 4°C až 40°C, přičemž venkovní teplota byla v daný den nižší (-4°C až +1°C).

46. S ohledem na zjištěné skutečnosti (zejména výpověď svědka Tadeáše Kmenta, že strážník odnesl vat, kterou měl žalobce v ústech, ke služebnímu vozidlu) se jeví pravděpodobným závěr správních orgánů, že samotné vyhodnocení v přístroji Dräger DrugTest 5000 i s ohledem na jeho váhu proběhlo uvnitř služebního vozidla, kde byla teplota vyšší než venkovní. Byť tato skutečnost nebyla nade vší pochybnost prokázána, není to podle soudu důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí, neboť policista je oprávněn řidiče vyzvat k lékařskému vyšetření v případě *důvodného podezření*, že je řidič pod vlivem návykové látky.
47. K otázce důvodného podezření se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen „rozšířený senát“) v usnesení ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 As 146/2015-45, č. 3441/2016 Sb. NSS. Byť se toto rozhodnutí vztahovalo k předchozí právní úpravě obsažené v § 16 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami, s ohledem na podobnost úpravy rozhodné otázky v obou předpisech jsou závěry rozšířeného senátu podle soudu použitelné i pro nyní posuzovanou věc.
48. Rozšířený senát uvedl, že smyslem lékařského vyšetření je v případě pojatého podezření na vykonávání činnosti pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky, při níž by kontrolovaná osoba mohla ohrozit život nebo zdraví svoje nebo dalších osob nebo poškodit majetek (např. řízení motorového vozidla v silničním provozu), úroveň ovlivnění přesně zjistit a toto podezření buďto rozptýlit, nebo potvrdit a vyvodit vůči této osobě právní odpovědnost (typicky obvinění z přestupku nebo trestného činu).
49. Mezi důvodné domněnky, které výzvu k provedení lékařského vyšetření umožňují Policii ČR vyslovit, patří různorodé situace. Mezi typické případy lze zařadit např. situace, kdy orientační vyšetření nedá jasný výsledek, zda řidič skutečně je pod vlivem alkoholu, resp. jiné návykové látky, případně o výši tohoto ovlivnění. Nejistota může plynout i z diametrálně odlišných výsledků postupně prováděných dílčích měření. Není tedy k dispozici spolehlivý skutkový podklad pro právní závěr, který kontrolující policista musí na místě učinit a v jeho důsledku provést či neprovést další opatření v rámci výkonu své pravomoci při dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu, např. zakázat řidiči další jízdu nebo naopak bezodkladně ukončit dočasné omezení jeho osobní svobody apod.
50. Nejistotu či pochybnost zde podle rozšířeného senátu nelze vnímat jako předpoklad pro nutný závěr o „neuznání viny“ ze skutku spočívajícího v porušení povinnosti neřídit motorové vozidlo pod vlivem alkoholu či jiné návykové látky, ale jako významnou indicii, která spolu s dalšími zjištěními na místě může vést kontrolující policisty k rozhodnutí o uplatnění pravomoci ke spolehlivému zjištění skutkového stavu dostupnými prostředky (zde výzvy k podrobení se lékařskému vyšetření).
51. Ke sporným okolnostem, které by odůvodňovaly provedení odborného lékařského vyšetření, patří podle rozšířeného senátu i nesprávně fungující testovací přístroj podávající nespolehlivé výsledky, jeho porucha, poškození nebo momentální nedostupnost při prováděné kontrole.
52. Rozšířený senát tedy uzavřel, že odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah

alkoholu, resp. jiné návykové látky, je povinna podrobit se na výzvu podle § 5 odst. 1 písm. f) a g) zákona o silničním provozu osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že řídila motorové vozidlo pod jejich vlivem, jestliže odmítla orientační vyšetření. Lékařskému vyšetření je povinna podrobit se taktéž osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že řídila motorové vozidlo pod vlivem těchto látek, a která se orientačnímu vyšetření sice podrobila nebo podrobit nemohla, je-li u ní zapotřebí zjistit obsah alkoholu, resp. jiné návykové látky nebo odstranit pochybnosti o správnosti hodnot zjištěných orientačním vyšetřením, ať už v důsledku úmyslného či neúmyslného zmaření měření, nesprávné funkčnosti testovacího přístroje či jiné nemožnosti jeho použití.

53. I pokud by tedy byla domněnka žalobce o nedodržení teploty pro provoz přístroje Dräger DrugTest 5000 správná, pozitivní výsledek testu, byť by byl z uvedeného důvodu zkreslený, ve spojení s dalšími okolnostmi (žalobce měl podle úředního záznamu o kontrole řidiče potvrzeného následně výpovědi strážníka Čejky zarudlé oči, a sám žalobce připustil, že vykouřil cigaretu marihuany několik dní před kontrolou, bylo tedy možné usoudit, že je přinejmenším příležitostným konzumentem této drogy) založil důvodné podezření na ovlivnění jinou návykovou látkou, které opravňovalo policistu k výzvě žalobce, aby se podrobil lékařskému vyšetření, jež by toto podezření rozptýlilo či vyvrátilo. Pro důvodné podezření ve výše popsaném smyslu existovaly v posuzované věci významné indicie. Z oznámení o přestupku a z výpovědi strážníka Čejky také vyplynulo, že žalobce uvedl, že užívá nějaké léky, v důsledku kterých mohl být test pozitivní. I tato skutečnost, která naopak zpochybňovala výsledek testu, odůvodňovala ověření skutkového stavu odborným lékařským vyšetřením. Jak již soud uvedl výše, nejistota či pochybnost je významnou indicií, která spolu s dalšími zjištěními může vést kontrolující policisty k rozhodnutí o uplatnění pravomoci ke spolehlivému zjištění skutkového stavu dostupnými prostředky, včetně lékařského vyšetření. Výzva pprap. P. tedy byla učiněna v souladu se zákonem.
54. Ve věci není sporné, že se žalobce výzvě nepodrobil. Žalobce však namítá, že nevyhovění výzvě bylo důsledkem nedostatečného a zavádějícího poučení. Tato námitka není důvodná. Předně soud přisvědčuje žalovanému, že v oznámení o přestupku č. j. KRPS-61250-6/PŘ-2018-010512 je mimo jiné uvedeno „*poučení řidiče: Podle § 5 odst. 1 písm. f, písm. g) zákona [o silničním provozu] je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou než.*“ Poznámka pod čarou pak odkazuje na zákon o ochraně zdraví. Dále je zde uveden text: „*Svým podpisem řidič současně stvrzuje, že poučení rozuměl*“, vedle toho je připojen žalobcův podpis.
55. Ve shodě s žalovaným soud nepovažuje za zavádějící, pokud policisté žalobce ústně poučili také o tom, že v závislosti na výsledku lékařského vyšetření může být jednání žalobce posouzeno jako přestupek nebo trestný čin. Dovodil-li si z toho žalobce, že v případě lékařského vyšetření by se již nemohl odpovědnosti za přestupek zprostit, jednalo se pouze o jeho nepodloženou domněnku. Policista byl povinen žalobce poučit o následcích nesplnění výzvy, což učinil, nikoliv o tom, co se stane, když lékařské vyšetření dopadne v žalobcův prospěch a žádná návyková látka nebude v biologickém vzorku zjištěna. Poučovací povinnost policistů není bezbřehá, policisté nejsou povinni poučovat řidiče o zcela zjevných skutečnostech. V této souvislosti soud připomíná, že podle § 3 odst. 2 zákona o silničním provozu může řídit vozidlo pouze osoba, která v potřebném rozsahu ovládá předpisy o provozu na pozemních komunikacích. Podle § 4 odst. 1 písm. b) téhož

zákonu je účastník provozu též povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem a pokyny policisty. Podle soudu proto žalobce nemůže svou obranu úspěšně založit na tvrzení, že nevěděl, že odmítnutím podrobení se lékařskému vyšetření poruší svou povinnost podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu. K odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění (§ 15 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky). Podle § 15 odst. 3 písm. b) téhož zákona je přestupek spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. V této souvislosti lze též souhlasit s poukazem žalovaného na skutečnost, že z evidenční karty řidiče založené ve správním spise plyne, že žalobce již byl v minulosti (dne 3. 9. 2004) uznán vinným ze spáchání přestupku spočívajícího v porušení povinnosti podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, tedy povinnosti podrobit se na výzvu policisty dechové zkoušce a v případě pozitivního zjištění i lékařskému vyšetření s odběrem krve nebo moči ke zjištění, není-li ovlivněn alkoholem. Důsledky nevyhovění výzvě policisty mu tedy nebyly neznámé.

56. Soud nepřisvědčil ani poslední námitce, v níž žalobce argumentoval tím, že se okolo 3 hodiny ráno dne 22. 2. 2018 obrátil na Policii ČR s tím, že je ochoten se dodatečně podstoupit lékařské vyšetření, neboť si na internetu zjistil právní důsledky nevyhovění výzvě. Ve shodě se správními orgány soud považuje za podstatné, že v danou dobu se již žalobce nacházel přibližně dvě hodiny doma, tedy mimo dohled policejní hlídky. Byť soud (a ostatně ani žalovaný) netvrdí, že žalobce měl v úmyslu svůj postup zneužít a zmařit dokazování tím, že by v mezidobí užil jiné návykové látky s cílem zkreslit výsledek a následně tvrdit, že veškeré zjištěné návykové látky se do jeho těla dostaly až po ukončení policejního zákroku, obecně nelze takovou strategii vyloučit. Obviněnému řidiči totiž postačí, aby se mu podařilo zpochybnit skutkový základ, na němž správní orgány založily závěr o spáchání přestupku. Připuštění možnosti dodatečného lékařského vyšetření za popsanych okolností by otevíralo možnost pro obstrukční jednání. Kombinace časového odstupu přibližně dvou hodin a absence dohledu policie byla dostatečným důvodem pro nevyhovění žádosti o dodatečné lékařské vyšetření. Takové vyšetření by již s ohledem na zmíněné dvě skutečnosti nemohlo být spolehlivým podkladem pro závěr o stavu žalobce v době řízení vozidla. Zajištění potřebných důkazů je třeba zafixovat k určitému okamžiku, aby mohlo být postaveno najisto, jakého deliktu se z hlediska kvalifikace řidič dopustil. Nadto, jak již soud uvedl, žalobce si s ohledem na povinnost řidiče znát právní předpisy mohl a měl být vědom toho, že byl v případě důvodného podezření na ovlivnění jinou návykovou látkou povinen vyhovět výzvě policisty k lékařskému vyšetření přímo na místě. Odůvodnění žalovaného k této otázce soud nepovažuje za nelogické, a tedy nepřezkoumatelné, jak namítá žalobce, ale naopak se s ním ztotožňuje.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

57. V souhrnu tak dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí žalovaného bez jednání zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz výše bod 40) a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Při novém projednání věci jsou správní orgány vázány právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
58. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť neměl ve věci úspěch. Procesně úspěšnému žalobci náleží

náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení, kterou tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 300 Kč (žalobci bylo přiznáno částečné osvobození od soudních poplatků ve výši 90 % usnesením ze dne 13. 10. 2020, č. j. 44 A 10/2019-54) a náhrada nákladů zastoupení advokátem. Tyto náklady jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby (převzetí a příprava věci; sepsání žaloby), u nichž sazba odměny činí podle advokátního tarifu 3 100 Kč za každý z úkonů [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a náhradou hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), vše zvýšeno o částku 1 428 Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek nákladů na zastoupení. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 8 528 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Jana Alta.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 18. ledna 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně

